

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Chistol Igor XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 20.10.2020 – 03.12.2020 (prima instanță);
2. 05.01.2021 – 03.03.2021 (instanța de apel);
3. 19.05.2021 – 06.10.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca/sediul Central/ din 03 decembrie 2020, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Chistol Igor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), g); 179 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilite pedepsele:

- în baza art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal – 4 ani închisoare;
- în baza art. 179 alin. (2) Cod penal – 1 an 6 luni închisoare;

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost decisă soarta corpurilor delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentință, prima instanță a constatat că, Chistol Igor, la 24.05.2019, în jurul orei 01:00, de comun acord și împreună cu alte două persoane în privința cărora dosarul penal este disjungat, aflându-se în XXXXX, s-au deplasat la domiciliul părților vătămate Boicu Valeriu, Lisnic Alexandru și Lomonovscaia

Natalia, situat în aceeași localitate, unde intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, au pătruns ilegal, fără consimțământul părților vătămate în domiciliul ultimilor, unde a aplicat violență față de partea vătămată Lisnic Alexandru manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului și la cerințele părților vătămate de a părăsi domiciliul aceștia au refuzat. Ulterior, continuându-și acțiunile sale ilegale, după ce au părăsit gospodăria părților vătămate, la aceeași dată, în jurul orei 04:00, au revenit la domiciliul sus-indicat, unde, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, au pătruns ilegal, fără consimțământul părților vătămate în domiciliul ultimilor, unde au aplicat violență față de părțile vătămate Lisnic Alexandru și Lomonovscaia Natalia, manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului și la cerințele părților vătămate de a părăsi domiciliul aceștia au refuzat, părăsindu-l doar după ce Lisnic Alexandru și Lomonovscaia Natalia au reușit să fugă din gospodărie și să anunțe organul de poliție.

Tot el, la 24.05.2019 orele 01.00, împreună și de comun acord cu alte două persoane, aflându-se la domiciliul cet. Boicu Valeriu, situat în XXXXX, l-au impus pe cet. Lisnic Alexandru să se deplaseze la gospodăria cet. Herța Valeriu din aceeași localitate, pentru a procura băuturi spirtoase, contrar dorinței și voinței lui, amenințându-l cu moartea și cu aplicarea violenței fizice, acesta percepând ca reală această amenințare, astfel privându-l de libertate prin impunerea lui de a se deplasa în alt loc decât cel în care se afla pe parcursul unei anumite perioade de timp, timp în care partea vătămată Lisnic Alexandru, sub influența psihică manifestată prin amenințarea aplicării violenței fizice și cu moartea, cunoscând cu certitudine că cet. Supilnic Veaceslav are asupra sa o grenadă, pe care a perceput-o ca reală, funcțională, nu a avut posibilitatea de a-și exprima voința cu referire la locul lui de aflare și de deplasare. Ulterior, tot ei, după ce au părăsit gospodăria părților vătămate, la aceeași dată, în jurul orei 04:00, au revenit la domiciliul sus-indicat, unde, continuându-și acțiunile sale ilegale, aflându-se în casa cet. Boicu Valeriu, iarăși au impus partea vătămată Lisnic Alexandru, să se deplaseze la gospodăria din aceeași localitate ce-i aparține cet. Cebotari Veaceslav, pentru a procura băuturi spirtoase, contrar dorinței și voinței lui, amenințându-l cu moartea și cu aplicarea violenței fizice, acesta percepând ca reală această amenințare, astfel privându-l de libertate prin impunerea lui de a se deplasa în alt loc decât cel în care se afla pe parcursul unei anumite perioade de timp, timp în care partea vătămată Lisnic Alexandru, sub influența psihică manifestată prin amenințarea aplicării violenței fizice și cu moartea, cunoscând cu certitudine că cet. Supilnic Veaceslav are asupra sa o grenadă, pe care a perceput-o ca reală, funcțională, nu a avut posibilitatea de a-și exprima voința cu referire la locul lui de aflare și de deplasare.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal – *„răpirea unei persoane, săvârșită de două persoane, cu aplicarea*

altor obiecte folosite în calitate de armă” și în baza art. 179 alin. (2) Cod penal – „violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia, precum și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpat, solicitând casarea sentinței, invocând că, nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal, Supilnic Veaceslav este vinovat în comiterea infracțiunii incriminate, ultimul avea asupra sa o grenadă și tot el a aplicat violență, lovituri cu pumnii și picioarele părților vătămate, și tot el a impus părțile vătămate să se deplaseze în sat după băuturi spirtoase, amenințându-i cu moartea, recunoaște că a lovit-o cu palma pe Lomonovscaia Natalia, însă cu pumnii și picioarele nu a lovit pe nimeni, nu a scos pe nimeni din casă, este de acord cu aplicarea în privința sa a unei pedepse neprivative de libertate, pentru a avea posibilitatea de a achita creditul, deoarece îi cresc procente în fiecare zi.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 martie 2021, s-a respins apelul ca nefondat, cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, judecarea cauzei având loc în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Chistol Igor în baza art. art. 164 alin. (2) lit. b), g), 179 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că sunt neîntemeiate cerințele apărării privind achitarea inculpatului de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal, or, toate probele reținute în sentința primei instanțe, au fost cercetate în cadrul examinării cauzei, la ele au avut acces în egală măsură participanții la proces, acestea just au fost reținute de către instanța de fond ca fiind relevante, utile pentru a deduce vinovăția lui Chistol Igor în infracțiunile imputate.

Mai mult ca atât, judecata pe cauza penală de învinuire a lui Chistol Igor în săvârșirea infracțiunilor, prevăzute de art. art. 164 alin. (2) lit. b), g), 179 alin. (2) Cod penal, a avut loc în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, deci, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

În acest context, instanța de apel a reținut, că potrivit art. 364/1 Cod de procedură penală, judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, **doar dacă inculpatul recunoaște faptele așa cum sunt menționate în rechizitoriu. Inculpatul trebuie să recunoască și încadrarea juridică a faptei așa cum a fost reținută în rechizitoriu.** În cazul, când inculpatul contestă

încadrarea juridică a faptei, dispozițiile art. 364/1 Cod de procedură penală nu pot fi aplicate.

În continuare instanța de apel a menționat că, prin cererea, depusă în ședința instanței de fond la data de 02.12.2020 (f.d. 117) Chistol Igor a solicitat examinarea cauzei, în care el este recunoscut ca inculpat, în forma specială, conform cerințelor art. 364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, că recunoaște probele, indicate în rechizitoriu, este de acord cu ele și nu solicită administrarea altor probe. Astfel, reieșind din conținutul cererii, depuse de inculpatul Chistol Igor, ultimul recunoaște faptele așa, cum sunt menționate în rechizitoriu, adică recunoaște învinuirea formulată acestuia în baza art. art. 164 alin. (2) lit. b), g), 179 alin. (2) Cod penal. Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 02.12.2020 /f.d. 122-124/, cererea privind examinarea cauzei în baza art. 364/1 Cod de procedură penală a fost înaintată personal de către inculpatul Chistol Igor, iar avocatul care l-a asistat pe inculpat a contrasemnat cererea depusă de avocat.

Mai mult, după cum reiese din procesul-verbal al ședinței de judecată, instanța de judecată i-a explicat inculpatului consecințele aplicării prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală. Ulterior, inculpatul a explicat, că susține cererea înaintată, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu în modul formulat și solicită ca judecata să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și la care nu are obiecții.

În acest context, instanța de apel a statuat că nu poate supune criticii cererea inculpatului depusă până la cercetarea judecătorească în prima instanță, prin care personal, confirmând prin semnătură, a solicitat examinarea cazului în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, neobiectând asupra acestor probe, astfel alegațiile inculpatului din instanța de apel, precum că a depus cererea prin care a solicitat examinarea cauzei penale în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală întrucât a recunoscut vinovăția în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, dar nu și învinuirea în baza art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal, instanța de apel a indicat că nu pot fi reținute ca întemeiate, respectiva poziție a inculpatului fiind una de apărare, urmărindu-se ca rezultat, evitarea răspunderii pentru fapta comisă.

În continuare, instanța de apel luând în considerație personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat de mai multe ori, însă inculpatul nu și-a făcut concluziile de rigoare, nu a pășit pe calea corijării și din nou a comis cu intenție prezentele infracțiuni, a statuat că prima instanță întemeiat i-a aplicat lui Chistol Igor pedeapsa sub formă de închisoare, pedeapsă care este adecvată celor comise, ținându-se cont și de personalitatea inculpatului, corespunde rigorilor legale și se încadrează în limitele sancțiunilor, fiind echitabilă celor comise de inculpat.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

4.1 Inculpat, neindicând nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin.

(1) Cod de procedură penală, prin care solicită să fie achitat pe capătul de învinuire prevăzut de art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal, invocând:

- nu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal, Supilnic Veaceslav a impus părțile vătămate să plece după băutură, tot el avea în mână grenadă;

- nu a primit rechizitoriul la mână, nu știa de ce este învinuit.

4.2 Avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, cu achitarea inculpatului de sub învinuirea în baza art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal, invocând:

- sentința și decizia sunt bazate pe presupuneri și nu cuprind motive ce ar constata cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal;

- instanța de apel nu a dat apreciere declarațiilor inculpatului privind nevinovăția pe infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal;

- inculpatul înaintând cererea cu privire la examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, nu a înțeles ce prevedea art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal, a înțeles abia când a citit sentința, el a recunoscut doar faptul că a pătruns în ograda părților vătămate;

5. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, menționând că alegațiile avocatului precum că, fapta comisă de inculpat nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal, deși inculpatul a recunoscut vina în prima instanță și cauza a fost examinată conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sunt contrare circumstanțelor de fapt și de drept, legii procesual – penale în vigoare și practicii Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, stabilite prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 13 din 16 decembrie 2013.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că sunt inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturând textul recursului inculpatului și avocatului Palade Rodica în numele inculpatului, Colegiul penal constată că, recurenții își exprimă dezacordul cu faptul că inculpatul Chistol Igor fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal, indicând în acest sens că nu a săvârșit această infracțiune, astfel, instanța de recurs, reținând și faptul că avocatul a indicat temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Cât privește temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că este invocat de recurent declarativ, în conținutul recursului nefiind specificat vreun argument în susținerea temeiului invocat.

Mai mult, verificând conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 169 – 171) în coraport cu cererea de apel, Colegiul penal conchide că instanța de apel a examinat minuțios toate chestiunile esențiale supuse atenției sale, fără a comite în acest sens vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea deciziei atacate.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal relevă, că argumentele recurenților invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), g) Cod penal, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în decizia adoptată (f.d. 169 – 170), pe care Colegiul penal lărgit le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, *Garcia Ruis vs Spania*, *Helle vs Finlanda*.

Mai mult, Colegiul penal, respinge alegațiile inculpatului precum că nu a primit copia rechizitoriului și nu știa de ce este învinuit, or, conform recipisei (f.d. 97),

inculpatul împreună cu avocatul său, Musteață Nicolae, au semnat pentru faptul că Chistol Igor confirmă că la data de 02 septembrie 2020 a primit de la procurorul în Procuratura raionului Soroca, Cebanciuc Alexandru, rechizitoriul pe 6 file, lista probelor și nota informativă privind mersul urmăririi penale, fiindu-i explicat faptul că cauza penală nr. 2020320299 de învinuire a lui Chistol Igor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2), 164 alin. (2) lit. b) și g) Cod penal, se expediază în Judecătoria Soroca spre examinare, mai mult, instanța de recurs indică că, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală: „*Temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel*”, astfel, Colegiul penal conchide că în apel(pct. 2 din prezenta decizie) nu sunt invocate aceste alegații, astfel, inculpatul nu mai poate invoca aceste argumente în recurs ordinar, fiindcă aceste motive nu au fost discutate în instanța de apel.

În continuare, Colegiul penal ține să menționeze că, inculpatul fiind la etapa de urmărire penală a primit copia rechizitoriului prin care era învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2), 164 alin. (2) lit. b) și g) Cod penal, fapt confirmat prin recipisa(f.d. 97) semnată de inculpat și avocatul său, ulterior, în cadrul ședinței de judecată din 02 decembrie 2020, conform procesului – verbal al ședinței preliminare(f.d. 122 – 124), inculpatul a indicat că informația privind drepturile și obligațiile i-a fost înmănată, copia rechizitoriului a primit-o, documentele respective îi sunt clare(f.d. 122 verso), în continuare, în cadrul aceleiași ședințe de judecată din 02 decembrie 2020, inculpatul la etapa soluționării cererilor și demersurilor, a solicitat admiterea și anexarea la materialele cauzei a cererii semnată de el cu avocatul lui Musteață Nicolae(f.d. 117) prin care a solicitat ca cauza să fie examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece recunoaște vina integral și acceptă ca cauza să fie examinată în baza probelor prezentate la faza urmăririi penale, fiind întrebat de către instanță, inculpatul a indicat că cererea a scris-o personal, a semnat-o și o susține(f.d. 123), în continuare, instanța punând în discuție cererea inculpatului prin care a solicitat examinarea cauzei conform art. 364¹ Cod de procedură penală, în urma explicării procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, la întrebarea instanței, inculpatul **repetat** a declarat că susține cererea înaintă, **recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu în modul formulat.**

Mai mult, conform procesului verbal al ședinței de judecată din 02 decembrie 2020, inculpatul după ce a declarat că susține cererea înaintată și că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu în modul formulat, de mai multe ori(f.d. 122verso – 124), instanța de judecată emițând încheierea de admitere a cererii inculpatului de judecare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală pe care inculpatul le cunoaște și nu are obiecții, a explicat inculpatul(f.d. 123verso): că odată cu admiterea cererii, **el nu mai poate renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii**

simplificate.

În această ordine de idei, Colegiul penal apreciază critic alegațiile recurenților referitor la faptul că, inculpatul nu a înțeles de ce era învinuit, ce semnifică procedura art. 364¹ Cod de procedură penală și că a recunoscut doar faptul că a pătruns în ograda părților vătămate.

7. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Chistol Igor XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 noiembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie